23/08/2021

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Παναγίας Ξενιάς

/ Ιερές Μονές

Η μεγάλη πανήγυρις της Ιεράς Μονής Παναγίας κάτω Ξενιάς τελέστηκε και σήμερα, στο προαύλιο της υπό ανακαίνιση παλαιάς Μονής, επί τη εορτή της Αποδόσεως της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου. Της Ιεράς Πανηγύρεως προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, πλαισιούμενος από πολλούς Κληρικούς, κυρίως της επαρχίας Αλμυρού, ενώ συμμετείχε και πλήθος προσκυνητών, τηρουμένων των μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Παρέστησαν, επίσης, η Αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας Δωροθέα Κολυνδρίνη, ο Βουλευτής Μαγνησίας Κώστας Μαραβέγιας, ο Δήμαρχος Αλμυρού Ευάγγελος

Χατζηκυριάκος, ο Διοικητής της 111 ΠΜ Τζοβάρας Κωνσταντίνος – Σάββας, εκπρόσωποι των Στρατιωτικών και Αστυνομικών Αρχών, ενώ έψαλε χορός Ιεροψαλτών, υπό την δ/νση του Πρωτοψάλτου του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου, κ. Ευσταθίου Γραμμένου.

Στο κήρυγμά του, κατά τον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην επέτειο των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821, μιλώντας γι' αυτά που προηγήθηκαν της Επανάστασης: *«είναι άξιον απορίας πώς οι πρόγονοί μας μπόρεσαν στα 400 και πλέον χρόνια της σκλαβιάς να κρατήσουν ζωντανό τον πόθο της Ελευθερίας; Η γιορτή της Παναγιάς είναι μία απάντηση. Μετά την πτώση της Πόλης, η Ορθοδοξία παρέμεινε ζωντανή, διά του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με την παρουσία των Επισκόπων σε όλους τους τόπους, των Ιερέων, στις πόλεις και στα χωριά, των Μοναστηριών, που παρέμεναν ζωντανά. Έτσι διατηρήθηκε μια ενοποιός δύναμη και μια μεγάλη Μάνα, η Παναγιά, ο ύμνος της Οποίας, το «Τη Υπερμάχω...», παρέμενε στα χείλη των Ορθοδόξων, και ενώ ήταν ύμνος εκκλησιαστικός, ταυτόχρονα έγινε και εθνικός. Κάθε φορά που τον έψαλαν οι σκλαβωμένοι ένιωθαν να γιγαντώνεται η πίστη που τους ένωνε, που τους ενδυνάμωνε και τους ξεχώριζε από τους κατακτητές. Η επιδίωξη των Οθωμανών ήταν ο εξισλαμισμός των Ελλήνων, γιατί γνώριζαν ότι, μαζί με την πίστη θα χανόταν η γλώσσα, η αγάπη για την πατρίδα και το εθνικό φρόνημα. Οι αντιστασιακοί εκείνης της εποχής ήταν οι Νεομάρτυρες, νέοι, ως επί το πλείστον, άνθρωποι του λαού, το φρόνημα των οποίων ήταν θαυμαστό και τόσο ισχυρό ώστε να μη καμφθούν ενώπιον των δικαστών. Έχυσαν το αίμα τους για τον Χριστό κι*

έγιναν Μάρτυρες της Εκκλησίας, έχοντας πλήρη επίγνωση ότι ανήκουν στην πατρίδα και στον λαό της. Το αίμα τους στήριξε τους συμπατριώτες τους και κράτησε ζωντανή την φλόγα της Ελευθερίας».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο κ. Ιγνάτιος παρατήρησε ότι στην διάρκεια της σκλαβιάς «οι Ιεροκήρυκες μιλούσαν για την Παναγιά, και όλα τα επαναστατικά κινήματα ξεκινούσαν από τους Ναούς και τα Μοναστήρια, μέχρι που ήρθε η ώρα που οι Έλληνες, έχοντας κρατήσει την γλώσσα τους μέσα στην Λατρεία της Εκκλησίας, έχοντας τον Χριστό ως ενοποιό δύναμη, πήραν την μεγάλη απόφαση του ξεσηκωμού. Και η Παναγιά έγινε το στήριγμα και η απαντοχή των Αγωνιστών, που διαρκώς Την επικαλούνταν για να συνεχίσουν τον Αγώνα. Η Παναγιά παραμένει η μεγάλη Στρατηγός μας, η αληθινή μας Μάνα, Αυτή που και τώρα και μας καλεί να κρατήσουμε την πίστη μας ανόθευτη, την ενότητά μας ασάλευτη και να γνωρίζουμε ότι μετά από έναν Γολγοθά υπάρχει η Ανάσταση, αυτή που γιόρταζαν οι Έλληνες, οραματιζόμενοι την Ανάσταση του Γένους».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε ότι «πρέπει να κοιτάμε μπροστά. Τα πράγματα αλλάζουν στον κόσμο και στην πατρίδα μας. Ξέρουμε τί έρχεται, αλλά δεν πρέπει να φοβηθούμε. Εχθρός μας γίνεται ο εαυτός μας, όταν η εκκοσμίκευση κυριαρχεί, όταν χάνουμε την πίστη μας και όταν διχαζόμαστε για λόγους χωρίς αξία και νόημα. Κρατώντας ζωντανές την Πίστη, την Παράδοση και την Ιστορία μας, μπορούμε να σταθούμε εδραίοι, διατηρώντας ανόθευτη την Πατρίδα, γνωρίζοντας πώς μπορούμε να συνυπάρξουμε με άλλους, αρκεί να είναι διατεθειμένοι να σέβονται την πίστη μας, τους κανόνες και τους τρόπους της ζωής μας...».

Ανήμερα της εορτής τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου κ. Ιγνατίου, παρουσία πλήθους προσκυνητών. Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Μητροπόλεώς.